

אליו עיניים. מי זאת הבחורה הזאת עם השיער הקצר והעיניים הירוקות? היא לא זזה ממנו!" היא שואלת, ומתעכסת שוב בגלל ליל-אופי.

קשה שלא לחייך למישמע הצהרות הקינאה של מרגו המינגוויי. הבעל הפרטי שלה בהחלט אינו נראה כמציאת מיוחדת במינה. להיפך.

ללא נוכחותו הצמודה יתרעלה-המידה של הבעל, המרגיש ככל הנראה מאד לא נוח בתפקיד הכינור השני, היא פתוחה מאד, חביבה מאד ועונה כימעט על כל שאלה. היא מספרת בשימחה על סירטה, ליפסטיק, שבו גילמה דמות של דוגמנית נאנסת, ומודיעה שעשתה את הסרט למען השליחות, כי "אני חושבת שאנחנו, הנשים, צריכות לעמוד על זכויותינו ולא ייתכן שיאנסו אותנו מבלי שנוכל להתנגד".

לדבריה, היא אינה מתערבת במה שלא מעניין אותה. פוליטיקה מעניינת אותה מאד, ולכן היא משתייכת לקבוצת צעירים ליברליים הרוצה לשנות את השיטה בארצות-הברית. "השיטה רקובה", צריך לשנותה וכמה שיותר מהר. לא ייתכן שאדם אחד יהליט עבור כל האומה. חייבת להיות

(המשך מעמוד 27)

על כך שהוא רוצה לחזור לכפר-נחום, היא לא אומרת מילה. המארגנים, הם המסרבים לכך בכל תוקף, ולו רק בגלל ההתחייבויות שעדיין מצפות לה. במסיבה שנערכה לכבודה באותו ערב, במיסעדת קפריזין, נוכחים כל המימונה. מרגו לוחצת ידיים, מחייכת, צוחקת ומצ'טלמת עם כולם. למחרת היא מביעה את התרשמותה מהמסיבה. באומרה לכתבת העולם הזה: "כליך הרבה אנשים חשובים יש לכם בישראל. כל מי שהוצג לפני במסיבה, הוא מיספר-אחד בתחום שלו".

יפהיות תל-אביב, שבאו לפגוש במרגו האחת והיחידה כשהן לבושות במיטב מחלצותיהן, ושקיוו בסתר-ליבן להתחרות בדוגמנית היפה, נוחלות אכזבה. מרגו היא משיכמה-ומעלה אפילו כשהיא לבושה במינסונים לבנים פשוטים וחולצה חודית כתומה. בעלה, לעומתה, לבוש לבן מכף-רגל ועד ראש, ומוסיף לחילבוש מעיל עליון כחול.

אישיות

של סבא

מחרת בבוקר מצפה למרגו יום מעייף. מארגני הסיוע עושים כל שביכולתם כדי לשכנע את מר המינגוויי, המפריע להם מאד, לבקר בעתיקות קיסרית. הוא מסרב בכל תוקף! אך מה שלא עושים המארגנים, עושה העייפות. הוא פשוט לא מתעורר בבוקר, והמארגנים מנצלים את ההזדמנות, מצליחים לשכנע את מרגו לצאת לסיוע בבתי כלי-בן תל-אביבים בלעדיו, כשהם מבטיחים לה שהוא יצטרף אליה — על אחריותם — בהמשך. בין סיוע לסיוע מתגלה מרגו כבחורה עליוזה מאד, נחמדה מאד, ולמרות מיליוני הדולרים — בלתי-מקולקלת עדיין. בכנות מפתיעה היא מודה, כי היא אינה יודעת אם היא זוכרת את סבה המפורסם מתמונות מסיפורים, או מן המציאות.

היא נולדה בסאן-ראלי שבמדינת איידהו, כבתו האמצעית של ג'ק, בנריבכורו של המינגוויי, העוסק במחקרים אקולוגיים ומשמש כאחראי על הדיג מטעם המדינה. בילדותה הרבתה לעסוק בספורט. בייחוד בסקי-מים ובצלילה. היא מספרת כי היא אוהבת את שמה, וכי הוא מיוחד, אולם מודה בענווה כי שם אמה, בת למישפחת בוקרים מהדרום, מיוחד עוד יותר. מרת המינגוויי האם נקראת פוק, על שם הגיבור השקספירי.

מרגו מספרת כי היא מוקסמת מאישיותו של סבה. כשביקרה בפאריס, ישבה באופן קבוע בקפה לה פאלה, שם נהג הוא לשבת, והסתובבה שעות ליד הבית שבו התגורר ברודז'קוב, אולם פרשת-האהבים שהקסימה אותה יותר מכל בחייו הסוערים של סבה, היתה אהבתו למרת מרגלנה דיטרין, והיא מגלה: "כשסבי התאבד, היה זה אבי שטילפן אל מרגלנה וסיפר לה על האסון. היא לא יכלה להאמין, ורצתה לבוא להלוויה. אבל אשתו האחרונה של סבא, מרי, התנגדה לכך בכל תוקף".

נוסף לסבה מוקסמת מרגו מבעלה, ארוול ווטסון, שאותו היא מכירה כבר שלוש שנים ונשואה לו שנה אחת. כשמגיעים אליה העיתונים היומיים, והיא קוראת בהם כי בעלה הפרטי מוצג כאיל-המבורגרים, היא מתרגזת מאד, ואומרת: "הם תמיד כותבים את זה! הוא הפסיק להתעסק בהמבורגרים לפני עשר שנים. אבל פשוט לא שוכחים לו את זה!" כששואלים אותה במה, אם כך, הוא עוסק, היא מתקשה להגדיר בדיוק את עיסוקיה ואומרת: "אני לא יודעת, הוא כנה מין פילוסוף". הבעל עצמו, כאשר הוא נשאל לעיסוקיו, מגדיר עצמו כאיש-עסקים. כש-נשאל אם הוא מיליונר, השיב בידענות: "בישראל, כל מי שיש לו קצת דולרים הוא מיליונר". מה שנכון — נכון.

כינור שני

והצהרות-קינאה

מרגו זקוקה לו לצידה בכל עת, ודורשת בכל תוקף להביא אותו אליה. מנסים לאתר אותו במלון, אך הוא לא נמצא, והיא שואלת בעצבנות: "איפה הוא יכול להיות?"

במבט חולמני היא מודה: "אני משוגעת אחריו. אנחנו נמצאים יחד כמעט עשרים וארבע שעות ביממה כשהוא איננו עסוק, וכך אני אוהבת את זה. הוא מאד קנאי לי, אבל אני קנאית לו לא פחות. אתמול, במסיבה, ראיתי כל מיני בחורות שלטשו

"בזל"

בית המסג' מספר 1 בישראל

- מיבחר יפהפיות בכל שבוע באווירה אקסקלוסיבית.
- שרות מעולה, יחס אישי.
- מיזוג אוויר מלא, נקיון למופת.
- הכונו בקרוב לסאונה.

בזל 31 תל-אביב, טלפון 233256 (ליד מכבי-האש)

חנייה בשפע.

פתוח: מ-21.00—09.00 רצוף ובשבת: 19.00—10.00

דוגמנית המינגוויי רק הבעל בראש

קבוצת אנשים שזחליט, ותיעזר במישאלי דע-קהל, היא מכריזה. היא עומדת להצביע בפעם הראשונה בחייה, בבחירות הקרובות לנשיאות, והיא תצביע עבור ג'ימי קארטר — לא בגלל שהוא טוב או רע, אלא "בגלל שפורד פשוט לא הוכיח את עצמו, אז צריך לתת הזדמנות למישהו אחר".

בחורה נחמדה

ולא-מקולקלת

בקשנות ראויה-לשבח היא מרת שיכה להתענגע לבעל, ואינה חדלה לדבר עליו. כשאחד ממלוויה מבקש להציג טלם איתה, היא מנסה להתחמק ואומרת: "זה לא ימצא חן בעיני ארוול".

כשמנכ"ל השק"ם, סא"ל (מיל), חנן גיאור, מדביק נשיקה לחייה מול המצלמה, היא אומרת במבוכה: "חכו עד שארוול יראה את התמונה. זה ירגיז אותו נורא".

בחנות של בגדי-עור כיפו העתיקה רוצים להעניק לה מתנה. מרגו מוותרת, ומעדיפה תחת זאת מתנה לבעלה. אנשי החנות מסרבים, ומסבירים לה שעם כל הכבוד לבעל, בגדי-עור מעוניינים שדווקא היא, הדוגמנית המפורסמת, תלבש את המשל שלהם. היא נכנעת, ואומרת: "אוקיי, אז אקח משהו שיחאם לשינינו".

המלווים משתאים לנוכח התלות והגאי מנות שהיא מגלה. מישו מעז ומעיר לה על כך, והיא אומרת: "או כן, אני מאד חלווה בארוול, ואינני עושה שום דבר מבלי להיוועץ בו קודם".

היא עושה את מלאכת הפירסום בנא-מנות, אולם בסוד היא מגלה שנמאס לה נורא, ושהיא מעדיפה כעת להשתות בים. קשה לשמוע ממנה איזה בושם היא מעדיפה באמת, אולם היא מוכנה להודות שלפני שחתמה על חוזה-מיליון-הדולר, לא השתמשה בבושם מימיה.

היטיבה להגדיר זאת אחת העיתונאיות שריאינו אותה: "מה זה חשוב באיזה בושם היא משתמשת? מה שמרגיזי אצל מרגו המינגוויי זה שהיא פשוט לא זקוקה לשום דבר אחר, רק למים וסבון".

שרית ישי

השבוע בפייס

פרס ראשון

מיליון ל"י

(כולל כדור הזהב)

פרס שני

מאתיים אלף ל"י

(כולל כדור הזהב)

מינימום כל הפרסים

3.844.000 ל"י

מיפעל הפייס